

Виповнилося 70 років від дня народження видатного вченого в галузі цивільного та сімейного права, доктора юридичних наук, професора, члена-кореспондента Національної академії правових наук України, заслуженого юриста України, лауреата Премії імені Ярослава Мудрого, Премії Спілки юристів України **Олександра Васильовича Дзери**.

Народився Олександр Васильович 10 травня 1946 р. у с. Шапіївка Сквирського району Київської області. Проїшов цікавий життєвий шлях – навчався в професійно-технічному училищі (1963–1966), на вечірньому відділенні Річкового технікуму (1964–1967). З 1966 по 1972 р. працював у Київському річковому порту рульовим мотористом, помічником капітана. У 1972 р. закінчив вечірнє відділення юридичного факультету Київського державного університету ім. Т. Г. Шевченка (нині – Київський національний університет імені Тараса Шевченка). У 1972–1973 рр. працював на посаді слідчого прокуратури Подільського району м. Києва. У 1973–1974 рр. проходив службу в Радянській Армії. З 1974 р. працює на юридичному факультеті Київського національного університету імені Тараса Шевченка, де пройшов шлях від асис-

тента, старшого викладача, доцента до професора кафедри цивільного права, завідував кафедрою цивільного права (2001–2006). Підготував 25 кандидатів юридичних наук та 4 доктори юридичних наук.

У 1987–1989 рр. перебував у відрядженні в Народній Демократичній Республіці Ємен, де працював викладачем юридичного факультету Аденського університету.

У 1976 р. захистив дисертацію на здобуття наукового ступеня кандидата юридичних наук. У 1996 р. захистив дисертацію на здобуття наукового ступеня доктора юридичних наук на тему: «Розвиток прав власності громадян в Україні», науковий ступінь доктора юридичних наук присуджено в 1996 р. Вчене звання професора присвоєно у 2001 р. Обраний членом-кореспондентом Академії правових наук України (нині – Національна академія правових наук України) у 2004 р.

Олександр Васильович Дзера є автором понад 160 наукових праць, з-поміж яких: «Загальна теорія цивільного права» (у співавт., 1992), «Цивільне право України»: у 2 кн. (у співавт., 1995, 1996, 1999), «Сімейне право України» (1997, 2002), «Право власності в Україні» (у співавт., 2000), навч. посіб. «Цивільне право України» (2002, 2004, 2005), «Непорушність права власності – гарантія стабільності та розвитку підприємницької діяльності» (2006), «Цивільний кодекс України: Науково-практичний коментар» (у співавт., 2004,

2005, 2006, 2008, 2011), «Договірне право України: Загальна частина» (у співавт., 2008), підруч. «Цивільне право України»: у 2 т. (у співавт., 2009), навч. посіб. «Договірне право України»: т. 2 (у співавт., 2009), навч. посіб. «Практикум з цивільного права» (у співавт., 2009), підруч. «Сімейне право України» (у співавт., 2016).

Член науково-консультативної ради Вищого господарського суду України, Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних

справ, Верховного Суду України. Є членом редакційних колегій багатьох юридичних журналів.

Свій ювілей Олександр Васильович зустрічає у повноті творчих сил із новими планами на майбутнє. Президія Національної академії правових наук України та редколегія «Вісника Національної академії правових наук України» щиро вітають вельмишановного **Олександра Васильовича Дзеру** зі славним ювілеєм і бажають йому подальших творчих успіхів, здоров'я та благополуччя.

Виповнилося 60 років з дня народження доктора юридичних наук, професора, члена-кореспондента Національної академії правових наук України, дійсного члена Української екологічної академії, Заслуженого юриста України **Василя Васильовича Костицького**.

Народився Василь Васильович 20 червня 1956 р. у с. Заріччя Надвірнянського району Івано-Франківської області. У 1978 р. закінчив юридичний факультет Львівського державного університету ім. Івана Франка (нині – Львівський національний університет ім. Івана Франка). У 1980–1984 рр. навчався в аспірантурі Інституту держави і права АН СРСР у Москві. У 1990 р. закінчив інженерно-економічний факультет Львівського лісотехнічного інституту. З 1978 по 1987 р. працював

у Львівському облвиконкомі: спочатку інструктором організаційно-інструкторського відділу, а потім помічником заступника голови облвиконкому. Протягом 1987–1991 рр. – на викладацькій роботі у Львівському лісотехнічному інституті. У 1991–1993 рр. – заступник Міністра охорони навколишнього природного середовища України та старший експерт від України з питань екології та водних ресурсів у Європейській економічній комісії. З 1993 по 1994 р. – завідувач кафедри теорії та історії держави і права Прикарпатського державного університету ім. Василя Стефаника. У 1996–2002 рр. – член Парламентської Асамблеї Ради Європи, віцепрезидент групи Європейської народної партії та Християнської демократії ПАРЄ. З 1999 по 2002 р. – директор Науково-дослідного інституту приватного права і підприємництва АПрН України. У 2002–2006 рр. – керівник Інституту законодавчих передбачень і правової експертизи. Народний депутат України I, II, III скликань (1993, 1994, 1998–2002). У 2002–2004 рр. –